

جزء ششم

شاه‌کلیدِ امتِ پیروز

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا
تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

سوره مائده، آیه ۲

و یکدیگر را بر انجام کارهای خیر و
پرهیزکاری یاری نمایید، و یکدیگر
را بر گناه و تجاوز یاری ندهید.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وُلْدٌ وَلَا وَلَةٌ وَارْتُحَتْ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
لَمْ يَكُنْ لَهَا وُلْدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
يُيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْ فُؤَاءِ الْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ
إِلَّا مَا يَتَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرٌ مِّجَلَىٰ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنْ أَلَّفَهُ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن
تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

تلاوت آیه

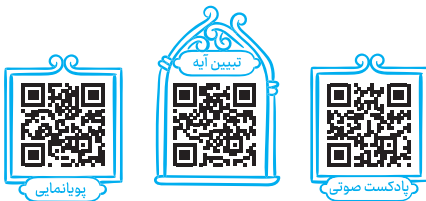

مدرسه حفظ

بچه‌های پاکار

خوشا مرام بچه‌محل‌های پاکار! همان‌ها که وقت چراغانی نیمه شعبان و ایستگاه صلواتی محرم و هم‌زدن دیگ سمنوی نذری پای کارند! همان جوان‌های شوخ و شنگی که امروز شانه به شانه هم برای فقرای محله عرق می‌ریزند و فردا چراغ موکب‌های اربعین را روشن نگه می‌دارند و روز دیگر برای دفاع از این آب و خاک سینه سپر می‌کنند. همان سربازهای بی‌نام و نشانی که بی‌ردیف بودجه و آیین‌نامه و بخشنامه، هزار سازمان و نهاد و وزارتخانه را انگشت به دهان گذاشته‌اند! که غیرت و همت و همدلی‌شان می‌تواند کوه‌ها را هم جابجا کند!

سرزمینی مظلوم، زیر بار آتش و ظلم دشمنان قرار گرفته است. مردمان غزه، در محاصره‌ی نیروهای ستمگر اسرائیل، روزها را با صدای انفجار و شب‌ها را در دل تاریکی بمباران سپری می‌کنند. اما در این سرزمین کوچک، هزاران دست به یاری برخاسته است. جوانی با دوربینش تصویرگری می‌کند تا صدای این مظلومیت را به جهانیان برساند. مادری با دستان خسته، غذایی ساده آماده می‌کند و به دست همسایه‌ای می‌دهد که خانه‌اش زیر آوار مانده است. دانشجویی در یک کشور دیگر، هشتگ # غزه_تنها_نیست را داغ می‌کند و دیگری مقاله‌ای در یک رسانه معتبر می‌نویسد. یک بازرگان، بخش بزرگی از سود خود را برای تأمین نیازهای حیاتی این مردم می‌فرستد؛ و پزشکی از هزاران کیلومتر دورتر، با جان و دل، خود را به خط مقدم می‌رساند تا جان کودکان زخمی را نجات دهد. این همبستگی، مصداق زنده‌ای از پیام الهی در آیه‌ی کریمه **﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾**^۱ است. خداوند ما را دعوت می‌کند که در مسیر "نیکی" و "تقوا" همیار یکدیگر باشیم؛ یعنی در مسیر خیر، نیکوکاری و حفظ حقوق الهی و انسانی، دست در دست هم دهیم. اما در مقابل، از همکاری در گناه و تجاوز نهی می‌کند.

۱. سوره مائده، آیه ۲

این آیه در نظام مفهومی «ولایت» جایگاه ویژه‌ای دارد. همان‌گونه که ولایت میان مؤمنان به پیوستگی و برادری می‌انجامد، همکاری در مسیر "نیکی" و "تقوا" به تقویت این پیوندها کمک می‌کند و جامعه‌ای مستحکم و مقاوم می‌سازد. «سیاست قرآن برای مسلمان‌ها این است که ملت‌های مسلمان، گروه‌های مسلمان، با یکدیگر همبستگی داشته باشند و کائنات و عده می‌دهد که اگر شما ملت‌های مسلمان این همبستگی را با هم داشته باشید، این، موجب آن است که عزت خداوند پشت سر شما باشد؛ یعنی بر همه‌ی موانع غلبه پیدا می‌کنید، بر همه‌ی دشمنان پیروز می‌شوید؛ حکمت الهی پشتیبان شما است؛ یعنی همه‌ی قوانین آفرینش در جهت پیشرفت شما به کار خواهد افتاد؛ این، منطق قرآن و سیاست قرآن است.»^۱ از سوی دیگر، اگر این همکاری آنطور که رسانه‌ها و قدرت‌های جهانی تلاش می‌کنند، در مسیر گناه و تجاوز قرار گیرد، نه تنها جامعه‌ای از هم‌گسیخته ایجاد می‌شود، بلکه باعث تباهی ارزش‌ها و سقوط تمدن‌ها می‌گردد.

امروز، جهان اسلام در آزمونی بزرگ قرار دارد. این آیه، نقشه‌ی راهی برای امت اسلامی است؛ با هم، برای خدا. از توانایی‌های خود استفاده کنیم و از هرگونه همکاری در مسیر ظلم و تجاوز دوری کنیم. این مسیر، راه عزت و پیروزی همه مستضعفان است.

عهد با آیه

خداوند در این آیه از ما خواسته است که:

در کارهای نیک و پرهیزکاری با دیگران همکاری کنیم و از یاری رساندن به گناه و دشمنی پرهیز نماییم.

برای عمل به این آیه در زندگی می‌توانیم:

نسبت به کارهای خوبی که اطرافمان انجام می‌شود بی‌تفاوت نباشیم. وقتی می‌بینیم مثلا عده‌ای برای تهیه جهیزیه پول جمع می‌کنند، وظیفه‌مان بدانیم که در این کار خیر حتما سهیم شویم.

از همراهی با جمع‌هایی که به غیبت، تهمت یا تخریب دیگران می‌پردازند، اجتناب کنیم. مثلا از بازارسال کردن پیامی که در فضای مجازی آبروی شخصی را می‌برد خودداری کنیم.

گروه‌های کوچک خانوادگی یا دوستانه برای انجام کارهای خیر تشکیل دهیم.

خاطره شهید

سوزه‌های سخن